

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2016)0034

Evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității

Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2016 referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității (2015/2137(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul Comisiei din 2 octombrie 2015 intitulat „Evaluare intermediară a strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020” (COM(2015)0478),
- având în vedere Raportul Comisiei din 20 mai 2015 intitulat „Starea naturii în Uniunea Europeană: Raport privind stadiul și tendințele privind tipurile de habitat și speciile vizate de Directiva privind habitatele și Directiva privind păsările pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 17 din Directiva privind habitatele și cu articolul 12 din Directiva privind păsările” (COM(2015)0219),
- având în vedere „Raportul privind consultarea publică realizată în cadrul procesului de verificare a adecvării Directivei privind păsările și a Directivei privind habitatele” („Report on the open public consultation of the “fitness check” on the Birds and Habitats Directives”)¹,
- având în vedere sondajul Eurobarometru publicat în octombrie 2015 cu privire la atitudinea cetățenilor europenilor față de biodiversitate (Eurobarometrul special 436),
- având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu intitulat „Starea mediului în Europa – situația actuală și perspective 2015” („The European Environment - state and outlook 2015”) („SOER 2015”),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 februarie 2014 privind abordarea UE în materie de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră (COM(2014)0064),
- având în vedere raportul final al grupului de experți Orizont 2020 privind soluțiile bazate pe natură și renaturalizarea urbană intitulat „Către o agendă politică europeană în

¹

http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINAL.pdf

materie de cercetare și inovare pentru soluțiile bazate pe natură și renaturalizarea urbană („Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities” intitulat „Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities”), publicat în 2015,

- având în vedere Mecanismul de finanțare a capitalului natural, care face parte din instrumentul de finanțare LIFE pentru măsuri în domeniul mediului și al climei,
- având în vedere consultarea Comisiei privind viitoarea inițiativă UE care are drept motto „niciun declin net al biodiversității și al serviciilor ecosistemice”,
- având în vedere rezultatele celei de a 12-a Conferințe a părților (COP 12) la Convenția ONU privind diversitatea biologică, în special: evaluarea la jumătatea perioadei a progreselor realizate în punerea în aplicare a planului de acțiune strategic privind biodiversitatea pentru perioada 2011-2020 pentru a realiza obiectivele stabilite la Aichi în materie de biodiversitate, inclusiv cea de a patra ediție a Perspectivelor mondiale privind biodiversitatea și acțiunile care vizează îmbunătățirea punerii în aplicare,
- având în vedere Decizia X/34 a celei de a 10-a Conferințe a părților privind biodiversitatea, care subliniază importanța biodiversității agricole pentru securitatea alimentară și alimentație, în special în contextul schimbărilor climatice și al resurselor naturale limitate, după cum este recunoscut în Declarația de la Roma adoptată în cadrul reuniunii mondiale la nivel înalt din 2009 privind securitatea alimentară,
- având în vedere concluziile din cadrul reuniunii Consiliului Mediu din 12 iunie 2014, în special inițiativa UE și a statelor membre de a crește resursele pentru a respecta angajamentele asumate la Hyderabad prin dublarea, până în 2015, a fluxului total de resurse financiare consacrate biodiversității;
- având în vedere raportul secretariatului CBD și al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) intitulat „Conectarea priorităților mondiale: biodiversitatea și sănătatea umană – o analiză a stadiului cunoștințelor” („Connecting Global Priorities: Biodiversity and Human Health, a State of Knowledge Review”), publicat în 2015,
- având în vedere propunerea de rezoluție prezentată la cea de a 69-a sesiune a Adunării Generale a ONU în vederea aprobării agendei de dezvoltare de după 2015, intitulată „Transformarea lumii în care trăim: agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă” („Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”),
- având în vedere rapoartele privind aspectele economice ale ecosistemelor și ale biodiversității, o inițiativă mondială care urmărește „să facă vizibile valorile naturii”,
- având în vedere Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES) și Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice (CMS),
- având în vedere lista roșie a speciilor de animale pe cale de dispariție întocmită de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN),

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive¹,
- având în vedere Convenția internațională a Organizației Maritime Internaționale pentru controlul și gestionarea apelor uzate și a sedimentelor navelor,
- având în vedere politica agricolă comună de după 2013 și, în special, Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune² și Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR)³,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului⁴,
- având în vedere cadrul financiar multianual (CFM) 2014-2020,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 aprilie 2012 referitoare la asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la infrastructurile ecologice – valorificarea capitalului natural al Europei⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 aprilie 2015 intitulată „O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier”⁷,
- având în vedere studiul Serviciului de cercetare al Parlamentului European din aprilie 2015 intitulat „Protejarea diversității biologice – politica europeană și acordurile internaționale” („Safeguarding biological diversity - EU policy and international agreements”),
- având în vedere Raportul Forest Europe intitulat „Starea pădurilor din Europa în 2015” („State of Europe's Forests 2015”)⁸,
- având în vedere studiul din 2009 al Departamentului său tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale privind legislația națională și practicile legate de punerea în aplicare a Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind

¹ JO L 317, 4.11.2014, p. 35.

² JO L 347, 20.12.2013, p. 608.

³ JO L 347, 20.12.2013, p. 487.

⁴ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁵ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 99.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2013)0600.

⁷ Texte adoptate, P8_TA(2015)0109.

⁸ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>

- conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, în special a articolului 6,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor adoptat la cea de a 115-a ședință plenară din 3 și 4 decembrie 2015, intitulat „Contribuția la verificarea adecvării Directivei privind păsările și a Directivei privind habitatele”,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A8-0003/2016),
- A. reamintind că biodiversitatea include varietatea unică de ecosisteme, habitate, specii și gene de pe Pământ, de care omul depinde într-o foarte mare măsură;
- B. întrucât biodiversitatea are o valoare intrinsecă copleșitoare, care trebuie să fie protejată în beneficiul generațiilor viitoare; întrucât biodiversitatea prezintă beneficii și pentru sănătatea umană și are o valoare socială și economică enormă și întrucât costul oportunității socioeconomice pe care îl implică nerealizarea obiectivului principal în materie de biodiversitate este estimat la 50 miliarde EUR pe an;
- C. întrucât economia joacă un rol major în atingerea obiectivelor în materie de biodiversitate; întrucât necesitatea unei producții eficiente de alimente pentru a hrăni populația mondială aflată în creștere rapidă, precum și obiectivele politicii energetice care prevăd utilizarea în mai mare măsură a biomasei, ca sursă de energie, reprezintă o presiune importantă pentru industria agricolă;
- D. întrucât sectorul agricol și cel forestier contribuie la conservarea biodiversității în contextul punerii în aplicare a actelor legislative existente;
- E. întrucât diversitatea soiurilor de plante și a varietăților cultivate în mod tradițional de exploatațiile agricole mici și mijlocii și de cele familiale este de o importanță majoră atât în ceea ce privește oferirea unui răspuns diferitelor nevoi și utilizări din comunitățile rurale, cât și în ceea ce privește reducerea vulnerabilității culturilor în fața intemperțiilor, a dăunătorilor și a bolilor;
- F. întrucât cultivarea sustenabilă și responsabilă a terenurilor și creșterea sustenabilă și responsabilă a animalelor reprezintă o contribuție esențială la menținerea biodiversității;
- G. întrucât biodiversitatea este supusă unor presiuni enorme la nivel mondial, ceea ce determină schimbări ireversibile care sunt foarte dăunătoare pentru natură, societate și economie;
- H. întrucât, în conformitate cu cel de al 11-lea obiectiv stabilit la Aichi, cel puțin 17 % dintre zonele terestre și cu ape interioare trebuie să fie protejate prin intermediul unor sisteme de gestionare eficiente a zonelor protejate; întrucât proporția de ecoregiuni europene ale căror regiuni protejate reprezintă 17 % din suprafața lor este redusă semnificativ în cazul în care sunt excluse siturile Natura 2000;
- I. întrucât refacerea ecosistemelor poate avea un efect pozitiv atât asupra atenuării schimbărilor climatice, cât și a adaptării la acestea;

- J. întrucât cel puțin opt cetățeni europeni din 10 consideră că efectele declinului biodiversității sunt grave și întrucât 552 470 de cetățeni au participat la consultarea publică privind verificarea adecvării directivelor privind natura, cel mai amplu răspuns de până acum la o consultare a Comisiei, întrucât, potrivit sondajului Eurobarometru, cetățenii doresc să primească mai multe informații despre declinul biodiversității și cele mai multe persoane nu cunosc rețeaua Natura 2000.
- K. întrucât un număr considerabil de cetățeni angajați, din proprie inițiativă sau reuniți în cadrul unor grupuri de acțiune locale sau regionale, dezvoltă pe plan local și regional inițiative pentru promovarea biodiversității și obțin astfel rezultate pozitive în intervale relativ scurte de timp,
- L. întrucât 65 % din cetățenii Uniunii locuiesc la o distanță de 5 km de un sit Natura 2000 și întrucât 98 % dintre aceștia locuiesc la o distanță de 20 km, sugerând că aceste situri au un potențial de sensibilizare cu privire la biodiversitate și de furnizare a unor servicii ecosistemice care să contribuie la bunăstarea unui procent ridicat al populației UE;
- M. întrucât politicile în materie de biodiversitate trebuie să respecte pe deplin principiul subsidiarității, astfel încât diferențele regionale legate de peisaje și locuitori să fie respectate pe deplin;
- N. având în vedere importanța biodiversității în regiunile ultraperiferice și țările și teritoriile de peste mări, care reprezintă rezerve unice de specii de animale și vegetale endemice; întrucât Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele nu sunt aplicate totuși în unele dintre aceste regiuni,

Observații generale

1. salută evaluarea la jumătatea perioadei a strategiei în domeniul biodiversității, și rapoartele privind „starea naturii” și „SOER 2015”; subliniază importanța strategică a acestor rapoarte pentru îndeplinirea obiectivelor UE în materie de biodiversitate;
2. își exprimă îngrijorarea cu privire la declinul continuu al biodiversității; ia act de faptul că obiectivele stabilite pentru 2020 nu vor fi atinse fără eforturi suplimentare substanțiale și constante; observă, în același timp, că dovezile științifice au demonstrat că condițiile climatice din Europa s-ar afla într-o situație mult mai gravă dacă nu ar exista efectul pozitiv al Directivei privind păsările și al Directivei privind habitatele și că eforturile bine orientate și finanțate în mod corespunzător produc cu adevărat rezultate pozitive; subliniază totuși că există un potențial important de îmbunătățire;
3. subliniază faptul că distrugerea habitatelor reprezintă cel mai important factor care duce la declinul biodiversității și că aceasta este o prioritate deosebită atunci când este abordat acest declin, și anume prin reducerea degradării și a fragmentării;
4. subliniază faptul că declinul biodiversității se referă nu numai la specii și habitate, ci și la diversitatea genetică; invită Comisia să dezvolte o strategie pentru conservarea diversității genetice;
5. subliniază rolul esențial al biodiversității în cadrul obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în special al obiectivului 14, („Conservarea și utilizarea sustenabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine”), și al obiectivului 15, („Protejarea, refacerea și promovarea utilizării sustenabile a ecosistemelor terestre, gestionarea sustenabilă a pădurilor,

combaterea deșertificării și stoparea degradării solurilor și refacerea acestora, precum și combaterea declinului biodiversității”); reamintește că în UE există o biodiversitate remarcabilă, în special datorită regiunilor sale ultraperiferice, dar și țărilor și teritoriilor de peste mări asociate ei; invită, prin urmare, UE să își mențină angajamentul ferm privind consolidarea în continuare a Convenției privind diversitatea biologică și să se asigure că aceasta este pusă în aplicare în mod eficace;

6. ia act de faptul că fragmentarea, degradarea și distrugerea habitatelor ca urmare a schimbării destinației terenurilor, a schimbărilor climatice, a modelelor de consum nesustenabile și a utilizării mărilor sunt unele dintre principalele presiuni și unii dintre principalii factori care cauzează declinul biodiversității în UE și în afara granițelor sale; subliniază, prin urmare, necesitatea de a identifica și stabili indicatori care măsoară fără echivoc și în mod științific situația biodiversității într-o anumită zonă sau regiune și de a susține utilizarea rațională și sustenabilă a resurselor atât în UE, cât și la nivel mondial, inclusiv în țările în curs de dezvoltare, și, în special, îndeamnă UE să integreze mai bine angajamentele sale internaționale privind biodiversitatea în strategia sa privind schimbările climatice și în strategia Europa 2020; subliniază că o economie mai eficientă în ceea ce privește utilizarea resurselor și o reducere a consumului excesiv ar putea permite UE să își reducă dependența de resursele naturale, în special de cele din afara Europei; reamintește, de asemenea, că abordările ecosistemice ale atenuării schimbărilor climatice și adaptării la acestea ar putea reprezenta alternative rentabile la soluțiile tehnologice, având în vedere că, în multe științe aplicate, progresul depinde de disponibilitatea pe termen lung a resurselor naturale și de diversitatea acestora;
7. subliniază importanța crucială a unei voințe politice mai puternice la cel mai înalt nivel pentru a proteja biodiversitatea și a pune capăt declinului biodiversității; consideră că punerea în aplicare a legislației existente, punerea în aplicare și integrarea în continuare a protecției biodiversității în alte domenii de politică sunt esențiale; solicită, în special, autorităților regionale și locale din statele membre să furnizeze informații privind biodiversitatea și să sensibilizeze cu privire la aceasta;
8. regretă faptul că, în Europa, aproape un sfert dintre speciile sălbatice sunt amenințate cu dispariția și multe ecosisteme sunt degradate, ceea ce duce la pierderi economice și sociale enorme pentru UE;
9. subliniază faptul că natura și dezvoltarea economică nu se exclud reciproc; este convins de necesitatea integrării în mai mare măsură a naturii în societate, inclusiv în economie și în sfera întreprinderilor private, pentru a genera o creștere economică sustenabilă și pentru a adopta măsuri proactive în vederea protejării, refacerii și mai bune gestionări a mediului; consideră, în special, că angajamentul de a reduce exploatarea resurselor trebuie să reprezinte un element central în cadrul fuzionării obiectivelor de mediu și a celor economice;
10. subliniază faptul că declinul biodiversității generează costuri economice devastatoare pentru societate, care, până acum, nu au fost integrate suficient în politicile economice și de altă natură; consideră că este vital să se recunoască faptul că investițiile în biodiversitate sunt esențiale din punct de vedere socioeconomic; ia act de faptul că un loc de muncă din șase din UE depinde într-o anumită măsură de natură și de biodiversitate; subliniază că biodiversitatea are un potențial semnificativ de a crea noi competențe, locuri de muncă și oportunități de afaceri; salută metodele de măsurare a valorii economice a

biodiversității; consideră că aceste instrumente pot contribui la o mai mare sensibilizare, la o mai bună utilizare a resurselor disponibile și la optimizarea procesului decizional;

11. invită Comisia să consolideze rolul pe care biodiversitatea și ecosistemele îl joacă în afacerile economice, în vederea orientării către o economie verde, și îndeamnă Comisia să accelereze punerea în aplicare a măsurilor adoptate pentru a sprijini înverzirea semestrului european; subliniază faptul că biodiversitatea reprezintă o răspundere socială generală, care nu se poate baza numai pe cheltuielile publice;
12. consideră că valoarea economică a biodiversității ar trebui să se reflecte în indicatori care să orienteze procesul decizional, fără a duce la mercantilizarea biodiversității, și care să meargă dincolo de PIB; este convins că acest lucru va contribui la îndeplinirea ODD; solicită, în acest sens, integrarea sistematică a valorilor biodiversității în sistemele naționale de contabilitate ca parte a procesului de monitorizare a ODD;
13. subliniază faptul că UE și statele sale membre nu au îndeplinit obiectivele strategiei în domeniul biodiversității pentru 2010; invită Comisia, ținând seama de faptul că nu s-au făcut progrese în atingerea obiectivelor în materie de biodiversitate pentru 2020, să prezinte Parlamentului rapoarte bianuale în care Consiliul și Comisia să prezinte detalii referitoare la situația actuală, motivele neîndeplinirii obiectivelor și strategia pentru garantarea îndeplinirii lor ulterioare;

Evaluarea la jumătatea perioadei a strategiei în domeniul biodiversității

Obiectiv principal

14. invită Comisia și statele membre să acorde de urgență o mai mare prioritate îndeplinirii obiectivelor pentru 2020; solicită o abordare care să implice mai multe părți interesate și subliniază rolul esențial al actorilor naționali, regionali și locali, precum și al participării lor depline la acest proces; subliniază că finanțarea și sprijinirea protecției biodiversității, precum și sensibilizarea în mai mare măsură a cetățenilor cu privire la protecția biodiversității și mai buna înțelegere de către aceștia, sunt, de asemenea, esențiale; consideră că o bună politică de informare și implicarea timpurie a tuturor actorilor vizați, inclusiv a actorilor socioeconomici, este, prin urmare, esențială pentru îndeplinirea acestor obiective;
15. solicită UE să își reducă amprenta asupra biodiversității în întreaga lume, în conformitate cu principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, astfel încât aceasta să se încadreze în limitele ecologice ale ecosistemelor, prin realizarea de progrese în vederea atingerii obiectivelor principale în materie de biodiversitate și prin respectarea angajamentelor privind protejarea biodiversității; solicită, de asemenea, ca UE să sprijine țările în curs de dezvoltare în eforturile lor de a conserva biodiversitatea și de a asigura utilizarea sustenabilă a acesteia;

Obiectivul 1

16. regretă progresele lente înregistrate de statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației UE în materie de mediu; evidențiază necesitatea unor informații suplimentare cu privire la situația punerii în aplicare în statele membre;
17. subliniază că punerea în aplicare și asigurarea respectării depline, precum și finanțarea corespunzătoare a directivelor privind natura, reprezintă o condiție esențială pentru

garantarea succesului strategiei, în ansamblul său, și îndeplinirea obiectivului său principal; invită toate părțile implicate, având în vedere timpul scurt disponibil, să depună toate eforturile pentru a realiza acest lucru și să creeze un sprijin larg;

18. îndeamnă liderii UE să îi asculte cei 500 000 de cetățeni care au solicitat ca legislația noastră strictă în materie de protecție a naturii să fie respectată, iar punerea sa în aplicare să fie îmbunătățită;
19. invită Comisia să îmbunătățească orientările, ceea ce ar trebui să faciliteze punerea în aplicare și asigurarea respectării depline ale directivelor, ținând seama de jurisprudența existentă; invită Comisia să acorde mai multă prioritate dialogului cu statele membre și cu toate părțile interesante relevante, inclusiv cu actorii socioeconomi, pentru a încuraja schimbul de bune practici;
20. ia act de faptul că principalele beneficii ale directivelor privind natura sunt măsura în care acestea pot asigura condiții de concurență echitabile la nivelul întregii Uniuni prin garantarea unui standard de bază în materie de protecție a mediului, pe care toate statele membre să îl respecte, în conformitate cu cerințele unor standarde comune și cu principiul recunoașterii reciproce în cadrul pieței unice;
21. ia act de faptul că, în 2012, numai 58 % dintre siturile Natura 2000 făceau obiectul unor planuri de gestionare; își exprimă îngrijorarea cu privire la nivelurile diferite de punere în aplicare; îndeamnă statele membre să finalizeze desemnarea siturilor terestre și marine Natura 2000 și să întocmească planuri de gestionare, în consultare cu toate părțile interesate;
22. subliniază că, deși gestionarea siturilor Natura 2000 la nivelul întregii Uniuni presupune o finanțare de cel puțin 5,8 miliarde EUR, acestea înregistrează anual beneficii de mediu și socioeconomice în valoare de 200-300 miliarde EUR; solicită statelor membre să se asigure că siturile Natura 2000 sunt gestionate în mod transparent;
23. recunoaște contribuția esențială pe care o vor avea zonele marine protejate instituite în cadrul rețelei Natura 2000 în ajungerea la o stare ecologică bună, în conformitate cu Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, și în atingerea obiectivului general de a proteja 10 % din zonele costiere și marine până în 2020, în conformitate cu obiectivul nr. 11 în materie de biodiversitate stabilit la Aichi; regretă că acest obiectiv este încă departe de a fi atins;
24. invită Comisia și statele membre să intensifice colectarea de date și monitorizarea habitatelor și a speciilor, în special în cazul în care există lacune majore, pentru a evalua progresele înregistrate în atingerea acestor obiective;
25. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în continuare, nu există nicio perspectivă mai detaliată asupra finanțării propriu-zise și a finanțării conservării naturii de către fiecare stat membru; consideră că acest lucru reprezintă un deficit semnificativ în baza noastră de cunoștințe; invită Comisia și statele membre să identifice și să stabilească, fără întârziere, liniile bugetare naționale relevante;
26. reiterează solicitările sale anterioare de cofinanțare din partea UE a gestionării siturilor Natura 2000, care ar trebui să fie complementare dezvoltării rurale, fondurilor structurale și fondurilor pentru pescuit, precum și fondurilor puse la dispoziție de statele membre;

27. îndeamnă Comisia și statele membre să pună în aplicare în continuare cu corectitudine directivele privind natura; subliniază că respectarea legislației UE și punerea în aplicare a acestora trebuie îmbunătățite, de exemplu, prin recurgerea la sancțiuni proporționale, eficiente și disuasive;
28. solicită, în acest context, depunerea de eforturi suplimentare pentru a pune capăt uciderii, prinderii și comercializării ilegale a păsărilor și pentru a soluționa conflictele la nivel local care rezultă; invită Comisia și statele membre să elaboreze noi instrumente pentru a detecta activitățile ilegale desfășurate pe teritoriul siturilor Natura 2000;

Obiectivul 2

29. invită Comisia să prezinte o propunere concretă pentru dezvoltarea unei rețele transeuropene a infrastructurilor verzi (TEN-G) până în 2017; încurajează dezvoltarea, în cooperare cu statele membre, a unei strategii pentru crearea unor coridoare europene de protecție a anumitor specii sălbatice;
30. invită statele membre care încă nu făcut acest lucru să elaboreze imediat și să pună în aplicare cadre de acțiuni prioritare pentru refacerea ecosistemelor;
31. solicită statelor membre să acorde prioritate obiectivului de refacere, până în 2020, a unui procentaj de 15 % din ecosistemele degradate și să folosească în acest scop resursele disponibile în CFM; solicită Comisiei să prezinte orientări privind folosirea acestor resurse pentru refacerea ecosistemelor degradate și protejarea biodiversității, în general;
32. atrage atenția asupra importanței agriculturii și a silviculturii pentru atingerea acestui obiectiv și asupra necesității de a dezvolta soluții sustenabile pentru agricultură și silvicultură;
33. recunoaște impactul negativ al poluării aerului asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice, cantitățile critice de nutrienți din azot și aciditatea fiind utilizate ca indicator de presiune asupra ecosistemelor naturale și a diversității speciilor;
34. invită Comisia și statele membre să investească în biodiversitate pentru a sprijini capacitatea de inovare a întreprinderilor, în special în domeniul ingineriei ecologice;

Obiectivul 3

35. ia act de faptul că includerea conservării naturii în alte domenii de politică este în continuare de mare importanță și subliniază, în acest sens, rolul esențial al agriculturii și silviculturii;
36. subliniază faptul că menținerea biodiversității este esențială pentru producția de alimente și furaje și este, prin urmare, în interesul legitim al fermierilor; evidențiază importanța unei abordări multipartite, care, de asemenea, să implice și să încurajeze în mod activ fermierii și silvicultorii să abordeze aceste provocări în comun;
37. reamintește că politica agricolă comună (PAC) dispune deja de instrumente pentru a reface, conserva și consolida biodiversitatea, cum ar fi zonele de interes ecologic; subliniază faptul că refacerea, conservarea și consolidarea ecosistemelor care au legătură cu agricultura și silvicultura, inclusiv în siturile Natura 2000, reprezintă una dintre cele șase priorități-cheie pentru dezvoltarea rurală în UE;

38. ia act cu regret de faptul că starea biodiversității în agricultură nu a înregistrat încă o îmbunătățire cuantificabilă, dar recunoaște că este încă prea devreme pentru a evalua eficacitatea reală a PAC reformate; salută planurile Comisiei de a evalua progresele înregistrate în punerea în aplicare a PAC și îndeamnă Comisia și statele membre să monitorizeze, să evalueze și, dacă este cazul, să îmbunătățească eficacitatea măsurilor de ecologizare – inclusiv evaluarea flexibilității statelor membre – și a măsurilor relevante de dezvoltare rurală în contextul PAC; invită Comisia să țină seama de constatările sale în cadrul evaluării la jumătatea perioadei a PAC;
39. invită statele membre să utilizeze mai eficient instrumentele deja disponibile ale PAC și ale politicii de coeziune pentru a sprijini agricultorii și silvicultorii în vederea atingerii obiectivelor în materie de biodiversitate; evidențiază necesitatea de a promova utilizarea sustenabilă a resurselor genetice vegetale și a soiurilor agricole tradiționale, precum și a unor soluții sustenabile pentru agricultură și silvicultură;
40. subliniază faptul că zonele de interes ecologic ar trebui să fie, în principiu, zone pentru protejarea și promovarea proceselor agroecologice, cum ar fi polenizarea și conservarea solurilor; solicită Comisiei să publice date referitoare la numărul de state membre care permit utilizarea pesticidelor și a îngrășămintelor în aceste zone de interes ecologic de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013;
41. solicită Comisiei, pentru a garanta transparența, să facă publice justificările oferite de statele membre pentru alegerile lor în materie de măsuri de ecologizare;
42. insistă asupra faptului că Comisia și statele membre ar trebui să garanteze că resursele financiare din cadrul politicii agricole comune sunt redirecționate de la subvenționarea activităților dăunătoare pentru mediu către finanțarea unor practici agricole sustenabile și menținerea biodiversității conectate;
43. subliniază necesitatea de a proteja biodiversitatea agricolă în țările în curs de dezvoltare pentru a asigura securitatea alimentară; solicită, prin urmare, Comisiei să investească în agroecologie în țările în curs de dezvoltare, în conformitate cu recomandările Raportului special al ONU privind dreptul la hrană;
44. invită Comisia să promoveze gestionarea sustenabilă a pădurilor la nivel mondial, prin asigurarea proceselor ecologice și a biodiversității și productivității pădurilor, precum și prin respectarea drepturilor populațiilor indigene de a sprijini resursele forestiere; invită, în plus, Comisia să interzică distrugerea pădurilor naturale, să protejeze speciile pe cale de dispariție și să interzică pesticidele toxice și plantarea de arbori modificați genetic;
45. invită Comisia să ia în considerare în mai mare măsură, în cadrul strategiei sale de sprijinire a biodiversității, pădurile tropicale, ținând seama de concentrația de ecosisteme, habitate și specii deosebit de vulnerabile pe cale de dispariție pe care acestea o prezintă, de rolul lor esențial în echilibrul ecologic și climă, precum și de funcția lor socială și culturală pentru populațiile autohtone;
46. invită statele membre să elaboreze și să pună în aplicare planuri de gestionare forestieră pentru a îmbunătăți starea de conservare a habitatelor și a speciilor forestiere, precum și pentru a îmbunătăți disponibilitatea informațiilor; invită Comisia să elaboreze criterii și standarde pentru colectarea de informații privind biodiversitatea forestieră, pentru a asigura consecvența și comparabilitatea;

47. atrage atenția asupra potențialei amenințări pe care o reprezintă pentru biodiversitate cererea crescândă de agrocarburanți, precum și presiunea tot mai mare asupra țărilor în curs de dezvoltare de a produce agrocarburanți, prin conversia și degradarea habitatelor și a ecosistemelor, cum ar fi zonele umede și pădurile;
48. solicită ca criteriile de sustenabilitate socială și ecologică pentru producția de biomasă să devină o parte coerentă a cadrului prevăzut de Directiva privind energia din surse regenerabile (RED); consideră că este extrem de important să se dezvolte standarde de sustenabilitate pentru toate sectoarele în care poate fi folosită biomasa, precum și criteriile de gestionare sustenabilă a pădurilor, pentru a garanta că bioenergia nu contribuie la schimbările climatice și nu devine un factor suplimentar care duce la acapararea terenurilor și la insecuritate alimentară;
49. ia act cu îngrijorare de faptul că 90 % din uleiul de palmier consumat la nivel mondial este produs în Indonezia și Malaysia în detrimentul pădurilor de turbă, care sunt arse pentru a face loc marilor plantații de salcâm și de palmieri pentru ulei; subliniază că, potrivit unui studiu realizat de Banca Mondială, Indonezia a devenit cea de-a treia țară mare generatoare de gaze cu efect de seră, tocmai din cauza incendiilor forestiere;

Obiectivul 4

50. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare corect și în timp util politica comună reformată în domeniul pescuitului, aplicând gestionarea bazată pe ecosisteme a pescuitului pentru a îndeplini obiectivul producției maxime sustenabile, *inter alia*, prin promovarea unor metode de pescuit sustenabile și inovatoare; subliniază importanța reducerii poluării pentru a proteja, *inter alia*, biodiversitatea marină și stocurile și pentru a sprijini creșterea economică prin intermediul economiei albastre;
51. subliniază importanța fundamentală a ecosistemelor și resurselor marine, ca bază pentru dezvoltarea durabilă a țărilor de coastă; solicită statelor membre să pună pe deplin în aplicare angajamentele anterioare și să colaboreze cu guvernele de la nivel mondial, regional și național pentru a crește nivelul de ambiție și de acțiune în vederea ajungerii la un pescuit echitabil și sustenabil din punct de vedere economic și ecologic;
52. invită Comisia și statele membre să se asigure că UE joacă un rol de lider în asigurarea unui acord în cadrul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării în ceea ce privește conservarea și utilizarea sustenabilă a biodiversității marine, dincolo de jurisdicția statelor;
53. invită Comisia să colaboreze cu statele membre și țările terțe pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat;
54. invită Comisia și statele membre să îmbunătățească calitatea din punct de vedere ecologic a mărilor din Europa prin realizarea de proiecte ce urmăresc diminuarea poluării chimice, fizice și microbiologice prin optimizarea sustenabilității traficului maritim și protejarea biodiversității, care este în mod inevitabil amenințată; ia act, în acest sens, de faptul că 12,7 milioane de tone de plastic (5 % din producția totală) ajung în fiecare an în oceane prin sistemele de canalizare, cursurile de apă, depozitele de deșeuri situate pe coaste, afectând mediul și biodiversitatea întregii planete;

Obiectivul 5

55. îndeamnă Comisia să întocmească, fără întârziere și în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014, o listă exactă și cuprinzătoare a speciilor alogene invazive care reprezintă o preocupare pentru Uniune, ținând seama de faptul că o astfel de listă nu ar trebui să se limiteze la un număr fix de specii și că ar trebui să includă acțiuni complete și coerente de punere în aplicare – susținute de resurse corespunzătoare – în vederea atingerii obiectivelor; subliniază importanța actualizării regulate a acestei liste și a efectuării unor evaluări suplimentare a riscurilor pentru specii, astfel încât legislația privind speciile alogene invazive să poată acționa ca o pârgă puternică;
56. solicită statelor membre să ratifice Convenția Organizației Maritime Internaționale pentru gestionarea apelor uzate pentru a preveni răspândirea speciilor alogene invazive prin transportul maritim și pe apele interioare și a contribui la punerea în aplicare și la realizarea obiectivului;
57. invită statele membre să monitorizeze importurile de specii alogene pe teritoriul său și să raporteze în mod regulat Comisiei și celorlalte state membre cu privire la acestea; solicită restricții mai mari în ceea ce privește importul și deținerea privată de specii pe cale de dispariție, precum primatul, reptilele și amfibienii;

Obiectivul 6

58. invită Comisia și statele membre să elimine subvențiile dăunătoare pentru mediu până în 2020, asigurându-se că evaluările acestor subvențiilor sunt finalizate până în 2016 și că cerințele de raportare sunt incluse în domeniile de politică sectorială relevante la nivelul UE; îndeamnă Comisia și statele membre să sprijine și să faciliteze pe deplin trecerea la o economie circulară;
59. îndeamnă celelalte state membre să ratifice Protocolul de la Nagoya referitor la accesul la resursele genetice și distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora înainte de COP-MOP2 din decembrie 2016;
60. reamintește că, la nivel mondial, UE contribuie în mod semnificativ la combaterea declinului biodiversității și, împreună cu statele sale membre, este principalul donator de fonduri pentru conservarea biodiversității și entitatea cu cea mai importantă contribuție la asistența oficială pentru dezvoltare în materie de biodiversitate;
61. salută proiectul-far al Comisiei B4Life pentru 2014-2020, însă consideră că UE trebuie să își crească contribuția pentru a preveni declinul biodiversității la nivel mondial și solicită UE și statelor sale membre să își respecte angajamentele asumate la Hyderabad de a dubla fluxurile totale de finanțare legate de biodiversitate acordate țărilor în curs de dezvoltare până în 2015 și să mențină acest nivel cel puțin până în 2020;
62. subliniază că infracțiunile împotriva speciilor sălbatice și pierderea habitatelor reprezintă o amenințare directă și persistentă la adresa biodiversității la nivel mondial; recunoaște că omiterea traficului cu specii sălbatice și lipsa unor acțiuni referitoare la implicarea UE în Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) reprezintă o deficiență gravă a Strategiei UE în materie de biodiversitate; subliniază necesitatea urgentă de a adopta măsuri coordonate pentru a combate comerțul ilegal cu specii sălbatice; invită Comisia să prezinte un plan de acțiune

ambitios pentru combaterea comerțului ilegal cu plante și animale sălbatice și cu produsele derivate din acestea și solicită adoptarea unor măsuri similare pentru a combate despădurirea și degradarea pădurilor;

Verificarea adecvării directivelor privind natura

63. subliniază că directivele privind natura reprezintă repere pentru politica în domeniul naturii, nu doar în cadrul UE, ci și pe plan internațional; este de opinie că, prin forma lor concisă, coerentă și consecventă, aceste directive privind natura pot fi considerate reglementare inteligentă *avant la lettre*;
64. subliniază că Natura 2000 este încă o rețea relativ tânără, al cărei potențial maxim nu a fost nici de departe atins; consideră că directivele privind natura sunt în continuare relevante și că bunele practici în materie de implementare își demonstrează eficacitatea; subliniază că există o flexibilitate amplă în ceea ce privește directivele privind natura, inclusiv opțiunea unei adaptări în conformitate cu progresele tehnice și științifice înregistrate; ia act de faptul că punerea în aplicare inteligentă și cooperarea internațională sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor în materie de biodiversitate;
65. se opune unei posibile revizuirii a directivelor privind natura deoarece acest lucru ar periclita punerea în aplicare a strategiei privind biodiversitatea, ar aduce cu sine o perioadă îndelungată de insecuritate juridică, cu riscul că ar putea conduce la slăbirea protecției legislative și a finanțării și ar avea efecte negative asupra naturii, cetățenilor și întreprinderilor; subliniază, în acest sens, că verificarea REFIT în curs desfășurare a directivelor privind natura ar trebui să se concentreze pe îmbunătățirea punerii în aplicare;
66. este convins că orice dificultate întâmpinată în atingerea obiectivelor directivelor privind natura și ale Strategiei în materie de biodiversitate nu este cauzată, în general, de legislație, ci mai ales de punerea în aplicare, asigurarea respectării și integrarea incomplete, divergente și inadecvate în alte domenii de politică;
67. subliniază că directivele privind natura oferă multă flexibilitate pentru a facilita punerea lor în aplicare, ținând seama de cerințele economice, sociale, culturale și regionale, așa cum este consacrat în Directiva privind habitatele; îndeamnă totuși Comisia să clarifice orientările sale în materie de interpretare și punere în aplicare pentru a evita și remedia blocajele;
68. solicită o verificare riguroasă a rolului marilor prădători și posibila introducere a unor măsuri de adaptare, menite să asigure conservarea biodiversității, a peisajului agricol și a practicii seculare de a lăsa animalele erbivore în regiunile muntoase;
69. recunoaște beneficiile pe care le are legislația Uniunii privind natura pentru conservarea ecosistemelor, a habitatelor și a speciilor din zonele protejate; regretă totuși că regiunile ultraperiferice franceze, care reprezintă rezerve unice de specii și de ecosisteme și o parte importantă din biodiversitatea mondială și europeană, sunt excluse din acest cadru legislativ și din orice cadru legislativ adaptat la caracteristicile lor specifice; subliniază totuși succesul înregistrat de toate proiectele finanțate prin intermediul programului LIFE+ în aceste regiuni și de inițiativa europeană BEST pentru a consolida conservarea biodiversității și adaptarea la schimbările climatice în regiunile ultraperiferice și țările și teritoriile de peste mări;

70. solicită Comisiei să instituie, pornind de la acțiunea pregătitoare BEST, un mecanism sustenabil de finanțare pentru protecția biodiversității în regiunile ultraperiferice și în țările și teritoriile de peste mări;

Direcția pentru viitor: acțiuni suplimentare

71. consideră că declinul biodiversității în afara zonelor naturale protejate reflectă o lacună în cadrul strategiei; încurajează Comisia și statele membre să colecteze informații privind aceste habitate și specii și să dezvolte cadre adecvate pentru a preveni fragmentarea habitatelor, declinul net al biodiversității și dispariția serviciilor ecosistemice prin colaborarea cu autoritățile locale și societatea civilă;
72. consideră că un astfel de cadru trebuie să includă o serie de măsuri complementare care să abordeze cauzele fundamentale ale declinului biodiversității și să îmbunătățească integrarea biodiversității în politicile sectoriale, inclusiv în agricultură, silvicultură, pescuit, energie și transporturi;
73. încurajează statele membre să asigure, prin intermediul inițiativelor de planificare urbană, utilizarea responsabilă a spațiului și protecția adecvată a rețelei Natura 2000, să conserve spațiile deschise, în special prin optarea pentru păstorit, mai degrabă decât pentru abandonarea terenurilor, care duce la creșterea riscurilor naturale, cum ar fi avalanșele, alunecările de teren și cutremurele, și să creeze o rețea coerentă de infrastructuri albastre-verzi în zonele rurale și urbane, asigurând totodată securitatea juridică necesară pentru activitățile economice; invită Comisia să prezinte o imagine de ansamblu a bunelor practici în domeniu;
74. consideră că, pentru a utiliza resursele disponibile mai eficient și într-un mod mai bine orientat, este esențial ca Comisia să stabilească criterii specifice pentru Mecanismul de finanțare a capitalului natural, care trebuie să garanteze că proiectele oferă rezultate corespunzătoare, pozitive și tangibile din punct de vedere științific pentru biodiversitate; consideră că proiectele LIFE ar trebui să fie corelate cu finanțarea obținută din alte fluxuri de programe, cum ar fi fondurile structurale, pentru a dezvolta și reproduce proiectele de succes la nivelul UE și pentru a crea un efect multiplicator mai amplu;
75. invită Comisia să extindă abordarea bazată pe mai multe fonduri la finanțarea biodiversității și solicită o mai bună corelare a diferitelor instrumente de finanțare;
76. invită Comisia și statele membre să îmbunătățească coerența dintre politicile sectoriale relevante, pentru a include obiectivele în materie de biodiversitate, asigurându-se totodată că următorul cadru financiar multianual va garanta că nu se înregistrează un declin global al biodiversității și dispariția serviciilor ecosistemice;
77. solicită Comisiei să creeze un grup la nivel înalt privind capitalul natural, pentru a atinge aceste obiective acordându-le mai o mare importanță și prioritate politică;
78. regretă că legislația UE în materie de mediu nu face obiectul unor inspecții și supravegheri consecvente și eficiente în materie de mediu, al căror obiectiv să fie identificarea și prevenirea încălcărilor legislației de mediu la nivelul a diferite sectoare, inclusiv în ceea ce privește ariile protejate de conservare a naturii; salută acțiunile pregătitoare întreprinse în vederea definirii unui cadru UE pentru inspecții de mediu și invită Comisia să prezinte fără întârziere o propunere legislativă;

79. subliniază importanța inovării, cercetării și dezvoltării pentru îndeplinirea obiectivelor directivelor privind natura și invită Comisia și statele membre să se concentreze în special pe legăturile dintre conservarea biodiversității și beneficiile pentru sănătatea umană și bunăstarea economică și să coordoneze colectarea datelor; reamintește că persistă lacune majore în ceea ce privește cunoștințele despre starea ecosistemelor marine și a resurselor piscicole; solicită statelor membre să se asigure că datele privind impactul pescuitului și al acvaculturii asupra mediului mai larg sunt colectate și puse la dispoziția publicului;
80. invită Comisia și statele membre să lanseze fără întârziere o inițiativă europeană cu privire la polenizatori – acordând o atenție deosebită rezistenței la pesticide a planetelor care afectează albinele și alți polenizatori – și pe baza politicilor deja aplicate în statele membre, și să prezinte propuneri cu privire la Directiva-cadru privind solul, o directivă privind accesul la justiție și cadrul juridic revizuit al UE pentru inspecțiile de mediu;
81. subliniază cu îngrijorare numărul tot mai mare de elemente științifice care demonstrează efectul negativ pe care pesticidele neonicotinoide îl pot avea asupra serviciilor esențiale precum polenizarea și controlul natural al dăunătorilor; invită, prin urmare, Comisia să își mențină interdicția privind utilizarea neonicotinoidelor;
82. îndeamnă Comisia și statele membre să pună în aplicare pe deplin principiul precauției în ceea ce privește autorizarea utilizării și diseminarea în mediu a organismelor vii modificate genetic, pentru a preveni orice efect negativ asupra biodiversității;
83. subliniază importanța programului LIFE pentru mediu și, în special, a subprogramului pentru natură și biodiversitate, în scopul protejării și consolidării biodiversității europene;
84. crede cu tărie că mediul și inovarea se completează reciproc și atrage atenția mai ales asupra soluțiilor bazate pe natură, care oferă soluții inteligente atât din punct de vedere economic, cât și ecologic pentru a aborda provocări precum schimbările climatice, penuria de materii prime, poluarea și rezistența la antimicrobiene; invită părțile interesate relevante să includă aceste aspecte în programul Orizont 2020; invită statele membre să fie mai eficiente și să lase loc pentru reglementare în vederea ajungerea la soluții inteligente, care să ofere rezultate pozitive pentru biodiversitate;
85. subliniază că aspectele legate de biodiversitate, schimbările climatice și penuria de materii prime sunt strâns legate între ele; reamintește că menținerea schimbărilor climatice cu mult sub 2° Celsius, comparativ cu nivelurile preindustriale, va fi esențială pentru a preveni declinul biodiversității; reamintește, în schimb, că o serie de ecosisteme funcționează ca un scut împotriva riscurilor naturale, contribuind astfel la strategiile de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora;
86. invită Comisia și statele membre să țină seama de acest lucru prin garantarea faptului că Strategia UE pentru 2020 în materie de biodiversitate este integrată pe deplin în poziția adoptată de UE în cadrul discuțiilor pe marginea unui nou acord internațional privind schimbările climatice, în special ținând cont de faptul că, potrivit proiectului ROBIN finanțat de UE, protecția biodiversității este o componentă a soluției pentru la atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, în special dat fiind faptul că pădurile tropicale au potențialul de a atenua 25% din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră;
87. invită Comisia să includă în acordurile internaționale pe care le încheie aspecte legate de mediu și schimbările climatice și să realizeze analize de mediu axate pe posibilitățile de

protejare și îmbunătățire a biodiversității; subliniază importanța identificării și evaluării sistematice a impactului asupra biodiversității; solicită Comisiei să adopte măsuri în urma concluziilor studiului intitulat „Identificarea și atenuarea impactului negativ al cererii de anumite produse de la nivel european asupra biodiversității din țările terțe”, prin propunerea unor posibile modalități de a contribui la evitarea sau reducerea la minimum a declinului biodiversității la nivel mondial, care este cauzat de anumite modele de producție și de consum din UE.

88. îndeamnă statele membre, pe baza principiului precauției și a principiului potrivit căruia ar trebui luate măsuri preventive, și luând în considerare riscurile și impactele negative asupra climei, mediului și biodiversității pe care le implică fracturarea hidrocarburilor neconvenționale și lacunele identificate în regimul de reglementare al UE pentru activitățile privind gazele de șist, să nu autorizeze nicio altă operațiune de fracturare hidrocarburilor în UE;
89. invită Comisia și statele membre să se asigure că foaia de parcurs Guadelupa, adoptată în octombrie 2014, este respectată și să pună în aplicare instrumentele necesare pentru protecția biodiversității în regiunile ultraperiferice și în țările și teritoriile de peste mări;
90. subliniază rolul global al Strategiei UE în domeniul biodiversității; invită Comisia să integreze dispozițiile în materie de biodiversitate în negocierile comerciale în curs de desfășurare, precum și să asigure integrarea obiectivelor în materie de biodiversitate în politicile comerciale ale UE;

o

o o

91. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.